

Sygn. akt II Cz 1409/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym

Przewodniczący: SSO Violetta Osińska (spr.)

Sędziowie SSO Marzenna Ernest

SSO Sławomir Krajewski

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2013 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. B. i I. B.

przeciwko Przedsiębiorstwu Handlu Zagranicznego (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 10 czerwca 2013 r., wydane w sprawie I C 580/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 1409/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie I Wydział Cywilny, udzielił uprawnionym A. B. i I. B. zabezpieczenia roszczenia o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego, prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie R. W. w sprawie o sygn. akt Km 464/13 w części objętej egzekucją, do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w niniejszej sprawie (I) oraz na podstawie art. 200 § 1 k.p.c. w zw. z art. 17 pkt 4 k.p.c. stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Szczecinie jako sądowi rzeczowo właściwemu do jej rozpoznania (II).

W uzasadnieniu Sąd I instancji wskazał, iż wniosek powodów o udzielenie zabezpieczenia okazał się zasadny.

Sąd zwrócił uwagę, iż udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia.

Sąd Rejonowy podniósł, iż nakaz zapłaty, który jest tytułem wykonawczym i w oparciu o który toczy się postępowanie egzekucyjne wydany został w dniu 25 kwietnia 2002 r., klauzula wykonalności nadana została postanowieniem z dnia 1 lipca 2002 r., natomiast kolejne czynności dokonane w toku wszczętej egzekucji, znane Sądowi rozpoznającemu wniosek o udzielenie zabezpieczenia i o których mowa w załączniku do wniosku o udzielenie zabezpieczenia są dopiero z października 2012 r. Sąd dodał, iż okres pomiędzy tymi czynnościami trwał ponad 10 lat i nie są mu znane

czynności, które spowodowałyby przerwanie biegu przedawnienia. Akcentując, iż Sąd w toku rozpoznawania wniosku o udzielenie zabezpieczenia nie jest władny rozstrzygać o zasadności zgłaszanych roszczeń, dokonywać oceny zasadności argumentacji prawnej przedstawionej przez stronę powodową. W szczególności miał na uwadze możliwość zgłoszenia przez stronę pozwaną stosownych zarzutów, czy wniosków w toku dalszego postępowania. W konkluzji stwierdził, iż na obecnym etapie postępowania zostało ono wystarczająco powiązane z materiałem dowodowym i jako takie stanowiło dostateczne uprawdopodobnienie dla uwzględnienia wniosku o udzielenie powodowi zabezpieczenia. Sąd zaznaczył, iż wobec powyższego zbędna była ocena uprawdopodobnienia wygaśnięcia roszczenia pozwanego wobec powodów.

Zdaniem Sądu pierwszej instancji została również spełniona druga przesłanka, której kumulatywne wystąpienie jest konieczne dla udzielenia zabezpieczenia, a mianowicie uprawdopodobnione zostało, że brak zabezpieczenia mógłby uniemożliwić lub poważnie utrudnić wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwić lub utrudnić osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Sąd stwierdził, iż nie budzi wątpliwości, że brak zabezpieczenia w niniejszej sprawie mógłby skutkować kontynuacją postępowania egzekucyjnego, prowadząc do wyegzekwowania roszczenia nim stwierdzonego, przez co cel wywiedzionego powództwa o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności zostałyby zniweczone.

Na powyższe postanowienie pozwana wniosła zażalenie, w którym zaskarżyła postanowienie w części tj. co do punktu I i wniosła o jego uchylenie oraz wstrzymanie wykonania zaskarżonego postanowienia do czasu rozstrzygnięcia zażalenia, jak również o odrzucenie pozwu lub oddalenie powództwa i zasądzenie od powodów na rzecz pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu skarżąca wskazała, iż zaskarżane postanowienie zostało wydane bez zachowania przepisów art. 394-395 k.p.c., ponieważ właściwym do rozpatrywania zażalenia na nadanie klauzuli wykonalności jest Sąd Apelacyjny w Gdańsku, do którego zażalenie takie skierowane być powinno za pośrednictwem Sądu Okręgowego w Gdańsku, który - jako sąd pierwszej instancji - nadał klauzulę wykonalności,

Skarżąca podniosła, iż w zaskarżonym postanowieniu oraz w uzasadnieniu tego postanowienia ze strony powodów jak i ze strony Sądu nie było jakiegokolwiek zarzutu procesowego, jaki odnosiłby się do strony formalnej nadania klauzuli wykonalności, co mogłoby stanowić przesłankę wykazania wadliwości nadania klauzuli wykonalności - jedyne właściwe w postępowaniu z wniesionego powództwa. Nadmieniła, iż dla powodów - jako dłużników i zobowiązanych w prowadzonym postępowaniu egzekucyjnym - właściwym jest działanie w drodze powództwa przeciw egzekucyjnego z art. 840 k.p.c., jednak takiego działania powodowie nie podjęli.

Dodatkowo skarżąca zwróciła uwagę, iż wbrew twierdzeniom Sądu pierwszej instancji dług powodów wobec niej istnieje. Wskazała, iż postanowieniem z dnia 13 czerwca 2002 r. Sąd Rejonowy w Szczecinie ogłosił upadłość spółki (...). Prowadzone postępowanie upadłościowe zostało ukończony 12 marca 2009 r. postanowieniem Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie. Skarżąca podniosła, iż zgłosiła łączną kwotę 2.578.966,64 zł swoich wierzytelności z ww. umów pożyczek (kwota główna i odsetki) z uwzględnieniem odliczenia wszystkich kwot wpłaconych przez dłużnika - upadłą spółkę (...). Dodała, iż zgłoszone kwoty zostały zweryfikowane przez syndyka i w całości uznane przez sędziego komisarza jako prawidłowe i należne wierzytelności pozwanej. Skarżąca podała, iż w podziale funduszy masy upadłości przypadła jej kwota 600.000 zł tj. wyłącznie kwota główna udzielonych pożyczek, zaś kwota odsetek - 1.978.966,64 zł - nie została zapłacona ze względu na brak funduszy masy upadłości dla zaspokojenia wierzytelności uznanych w kategorii VII. Egzekucja tej kwoty jest prowadzona na podstawie tytułu wykonawczego wydanego w 2002 r. wobec powodów jako poręczycieli spłaty pożyczek zaciągniętych przez upadłą i wykreśloną z rejestru przedsiębiorców KRS spółkę (...).

Skarżąca wskazała także, iż ze względu na wszczynane przez powodów w latach 2002 - 2011 postępowania o zawieszenie postępowania egzekucyjnego oraz zaskarżające odmowę zawieszenia tego postępowania, niewątpliwym jest niedojście do przedawnienia roszczenia pozwanej wobec powodów.

Wobec powyższego pozwana uznała, iż jej zażalenie jest zasadne i w pełni uzasadnione.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej nie zasługiwało na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd pierwszej instancji prawidłowo udzielił powodom zabezpieczenia roszczenia o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego, prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie R. W. w sprawie o sygn. akt Km 464/13 w części objętej egzekucją, do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w niniejszej sprawie.

Zgodnie z art. 730 § 1 k.p.c., w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd lub sąd polubowny można żądać udzielenia zabezpieczenia. W myśl zaś art. 730¹ § 1 k.p.c, udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia, który według § 2 tego artykułu, istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

W doktrynie powszechnie przyjmuje się, iż uprawdopodobnienie roszczenia w postępowaniu zabezpieczającym oznacza, że uprawniony przedstawił i należyście uzasadnił twierdzenia, które stanowią podstawę dochodzonego roszczenia. Przyjmuje się także, że roszczenie jest uprawdopodobnione, jeżeli prima facie istnieje znaczna szansa na jego istnienie. Wprawdzie ów prima facie wniosek może okazać się fałszywy w trakcie dalszej analizy stanu faktycznego i prawnego, jednakże istotą postępowania zabezpieczającego jest to, że sąd dokonuje jedynie pobieżnej analizy dostarczonego przez wnioskodawcę materiału dowodowego a możliwość dojścia, w wyniku pełnego postępowania, do wniosku o niezasadności roszczenia, jest oczywistym założeniem tej instytucji.

Zdaniem Sądu Odwoławczego, Sąd Rejonowy trafnie uznał, iż powodowie spełnili przesłanki udzielenia zabezpieczenia, gdyż uprawdopodobnili roszczenie oraz wykazali interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Dodać przy tym należy, iż obowiązkiem strony żądającej udzielenia zabezpieczenia, jest jedynie uprawdopodobnienie roszczenia, nie zaś jego udowodnienie, które będzie konieczne przy wydawaniu orzeczenia kończącego postępowanie. Zauważyć także należy, iż pojęcie uprawdopodobnienia już w samej swej istocie zakłada zmniejszony rygoryzm i formalizm dowodowy.

Według Sądu drugiej instancji, przedstawione przez powodów okoliczności, w sposób wiarygodny świadczą o tym, iż wniesione przez nich powództwo może okazać się zasadne. Należało zatem podzielić stanowisko Sądu Rejonowego, iż powódka uprawdopodobniła swoje roszczenie a co za tym idzie, potrzebę udzielenia jej wnioskowanego zabezpieczenia.

W ocenie Sądu Okręgowego, powodowie wykazali także interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia, gdyż jak trafnie podniósł Sąd pierwszej instancji, wykazała, że brak zabezpieczenia może uniemożliwić lub poważnie utrudnić wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż brak zabezpieczenia w niniejszej sprawie mógłby skutkować kontynuacją postępowania egzekucyjnego, prowadząc do wyegzekwowania roszczenia nim stwierzonego, przez co cel wywiedzonego powództwa o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności zostałyby zniweczone.

Sąd Rejonowy słusznie przy tym uznał, iż zabezpieczenie roszczenia poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego będzie wystarczającym i celowym sposobem zabezpieczenia roszczenia powodów. Nie ulega przy tym wątpliwości, iż taki sposób zabezpieczenia nie zmierza do zaspokojenia roszczenia a ponadto nie jest dolegliwy dla skarżącej.

Należy zauważyć, iż skarżąca w żadnej mierze nie odniosła się do przesłanek udzielenia zabezpieczenia lecz podnosiła kwestie dotyczące merytorycznego rozpoznania powództwa, co nie było przedmiotem postępowania. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż powództwo co do meritum będzie dopiero rozpoznawane. Jak już zaś wyżej wspomniano, w postępowaniu zabezpieczającym należy jedynie uprawdopodobnić roszczenie, które w toku rozpoznania sprawy może

okazać się bezzasadne. Z tego względu okoliczności podnoszone w zażaleniu, podlegać będą badaniu dopiero w toku merytorycznego rozpoznawania sprawy.

Mając powyższe rozważania na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.